

En companyia de la bruixa

La història. Manhattan, Nova York, ara. La ingènua Frances troba una bossa al metro, com sigui que hi ha la identitat de la propietària, una tal Greta Hideg, que la rep a casa molt amablement, però res no és el que sembla.

Les formes. En qualsevol pel·lícula amb Isabelle Huppert dins, cal que l'espectador entri a la sala disposat a ser un conillet d'índies. La petita gran actriu francesa clava una mirada de Medusa i un somriure enigmàtic a lo gat de Cheshire. A 'La viuda' ('Greta'), la Huppert llueix el seu mel·liflu repertori amb generositat. Fins i tot, quan no és a escena intueixes la seva presència. El prestigiat cineasta irlandès

Neil Jordan (Sligo, 1950) perpetra un conte cruel que, malauradament, deriva en gran-guinyol. Si en tot discurs allò important és el principi i el final, l'inici de 'La viuda' concita presagis inquietants, quan la dolça Frances penetra en la casa de la Greta, qui més qui menys pensa en la Gretel entrant a la cabana de pa de pessic i sucre de la bruixa. O quan la pèrfida Glenn Close assetja l'incaut Michael Douglas en 'Atracció fatal'. Tot va bé, és a dir, perversament bé fins la meitat de la pel·li. Quan ja enfi-

la el final, Neil Jordan es desbor- da en un inacabable tomb de rosca sàdica que es fa més llarg que les eleccions polítiques pas- sades. Tant, que gairebé ens fa odiar 'Somni d'amor' de Franz Liszt, convertit en el leitmotiv de les sagnants barrabassades d'una Greta al·lucínada al ritme de la música. Però la maldat soterrada de la Greta té una causa prou actual: la soledat. Quan

només els records fan companyia al solitari. Que transmuti en patologia criminal potser no és tan freqüent. De fet, 'La viuda' és un film de gènere, el de terror psicològic que, com queda dit, deriva en gratuïts cops d'efecte. Llàstima. Fent d'espàrring de la Isabelle Huppert, la sucre-candi Chloé Grace Moretz

és la tendra víctima propietària.

El fons. És una molt dolenta companyia la solitud, segons com mortal.

La imatge. La histèrica i violenta reacció de Greta davant Frances en el restaurant.

La frase. 'Soy como el chicle, no hay forma de despegarme', avisa Greta. ¿Qui no ha tingut un xiclet empastifat a la sola de la sabata?

La recomanació. Incondicionals dels contes cruels transvestits en thrillers sàdics.

La viuda

Director:

Neil Jordan.

Intèrprets:

Isabelle

Huppert, Chloë

Grace Moretz,

Maika Monroe,

Colm Feore,

Stephen Rea,

James Olrys.

Irlanda, 2018.

98'. JCA Alpicat.